

Kot osebnost je bil moj oče najprej zelo dober človek. Nase je vedno pozabljal. Vedno ga je skrbelo, da ne bi kdo od bližnjih živel v pomanjkanju, saj ga je sam močno. Ko je bil star pet let, mu je umrla mama, pri 16 letih tudi oče Matevž Terpin, cerkveni podobar in slikar, doma iz Idrije. Posebno težko je bilo med 1. svetovno vojno, ko je bil oče odsoten pet let. Njegova velika ljubezen je bila družina in kasneje dve vnukinji.

Druga očetova lastnost je bilo veselje nad stvarstvom – imel je neverjeten dar čudenja: hribolazec, alpinist (posebno zaljubljen v Jalovec, Veliki Oltar, Dovški križ ...), ljubitelj ravnin in rek, turni smučar, fotograf, nogometaš ... Gregor Klančnik, njegov dolgoletni prijatelj, je v Planinski vestnik ob smrti zapisal: »... ustvarjalni, požrtvovalni in dobri Jože«

Tretja lastnost je bila njegova družabnost: imel je neizmerno veliko prijateljev. Znal je povezovati prijatelje iz mladosti in starosti, njegov pogreb na praznik sv. Jožefa je bil veličasten.

Moj oče je bil naravno pobožen, njegova pobožnost se je kazala v odnosu do družine in do vsakega človeka – nikoli z besedami, vedno z dejanji ...

(Jožef Trpin, sin)

Jože Trpin

akad. slikar in grafik

- rodil se je 16. decembra 1910
- po končani osnovni šoli (4 razredi) se je učil za reprografika v takratni Jugoslovanski tiskarni (kasneje Ljudska pravica)
- od oktobra 1937 do marca 1938 je obiskoval tečaj reprodukcijske tehnike na Državni akademiji za grafično umetnost v Leipzigu pri prof. Karlu Blecherju in prof. Willyju Weickertu
- v letih 1945–1949 je študiral slikarstvo na Akademiji uporabnih umetnosti v Ljubljani (slikarstvo: G. Stupica, G. A. Kos; grafika: B. Jakac), kjer je l. 1949 diplomiral
- v letih 1950–1954 je honorarno poučeval likovni pouk na tekstilnem oddelku Šole za oblikovanje (predhodnice Srednje šole za oblikovanje in fotografijo)
- zaposlen je bil kot reprodukcijski in uporabni grafik v Saturnusu, Kartonažni tovarni in Mladinski knjigi.
- kot akademski slikar se je ukvarjal s plakati (zanje je bil večkrat nagrajen), litografijo in exlibrisi, bil je član društva exlibristov in se je rad udeleževal njihovih srečanj
- po letu 1960 se je intenzivneje posvetil slikarstvu (olje, akvarel)
- oblikovalec priznanj, diplom, znakov ... (zmaj na zaščitni znamki piva Union je njegov)
- njegovo slikarsko delo predstavljajo trije motivni sklopi:
 - portret – olje, svinčnik
 - tihožitje – olje, akvarel
 - gorska krajina – olje, akvarel
- v zadnjih letih je upodobil več nabožnih motivov, posebno v samostanu Stična (bil je sošolec p. Gabrijela Humeka, akad. slikarja)
- samostojne razstave je imel v Trzinu, Rušah, Radovljici, Ljubljani (Jelovškova galerija, Vodnikova galerija), Krškem
- skupinske razstave: z likovniki Ljubljana Moste-Polje, na Jesenicah (gorska krajina), v Kranjski gori (gorska krajina), Kranju (naše gore v podobi), Bovcu,
- aktivno je sodeloval na več slikarskih kolonijah: na Vršiču, v Bovcu, Kostanjevici, Krškem, Stični, Ravnah na Koroškem, Mojstrani ...
- Posebno je znan po naslednjih delih:
 - Portret Jakoba Aljaža (olje, stalno razstavljen v prostoru Planinskega društva Ljubljana Matica)
 - Sv. Janez Bosko (olje, Gimnazija Želimlje)
 - Panorama s Triglava (4 olja, ki jih hrani Planinska zveza Slovenije; osnova je bila perorisba Vinka Mazzija iz Vikrč; po teh slikah je bil natisnjen tudi prospekt Pogled s Triglava)
- umrl je 14. marca 1990 in bil pokopan na praznik sv. Jožefa

Spominska razstava

Jože Trpin

1910–1990

10. januar 2012 | 18.00 | Kregarjev atrij

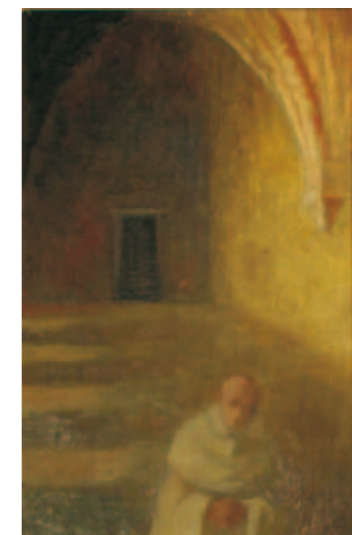

Izdal: Zavod sv. Stanislava, Štula 23, Ljubljana Šentvid, info@stanislav.si

Oblikovanje in izvedba: Artum d.o.o., Ljubljana
Ljubljana Šentvid, 2011

Zavod sv. Stanislava
Galerija Staneta Kregarja

Prisrčno Vas vabimo na odprtje spominske razstave

akad. slikarja in grafika

Jožeta Trpina.

10. januar 2012 | 18.00 | Kregarjev atrij

Slikarska dela bo predstavil

umetnostni zgodovinar in likovni kritik **Janez Mesesnel.**

Kulturni program bo oblikoval

igrallec in pesnik **Tone Kuntner.**

Ob 19. uri bo v zavodski cerkvi **tradicionalni božični koncert**

Zavoda sv. Stanislava.

Razstava bo na ogled od 4. januarja do 3. februarja 2012.

Umetnik je trdno zasidran v tradicionalnem slovenskem krajinarstvu in tako nadaljuje izročilo, ki sega od naših impresionistov, prek Kosa in Pavlovca do današnjega dne. S krepko potezo čopiča svoje slike »gradi« in oblikuje široke ploskve, ki nekoliko spominjajo na slikarstvo G. A. Kosa. Njegove krajine ostajajo v okviru realističnega slikarstva, medtem ko pri nekaterih delih, zlasti tihožitjih, zasledimo tudi surrealistične elemente. Razkrajajoče oblike predmetov nam pri teh slikah prikličejo v spomin podobna dela Staneta Kregarja.

(Marko Vuk)

Akad. slikar, ilustrator in oblikovalec knjižne opreme Jože Trpin sicer ni sodil med »velike« – in to v svoji skromnosti nikoli sam tudi ni hotel biti. Čeprav je v svojem dolgem in ustvarjalno izredno plodnem življenju ta, vedno nekoliko »samotarski« umetnik doživel in preživel skoraj vse -izme, se nikoli ni pustil vplivati vsemu tistemu, kar je »modrega« prihajalo z umetniškega zahoda. Pri slikarju Jožetu Trpinu sta, nasprotno, vedno prevladovala le njegova čustvena navezanost na domačo zemljo in njene neokrnjene lepote. V okvirih tega čustveno-estetskega odnosa je vseskozi gradil in brusil svoj umetniški izraz, katerega korenine so segale v žlahtni polpretekli postimpresionizem; govorniki njegovega umetniškega čopiča bi bili morda najbolj pravični, če bi jo imenovali kar za neko svojevrstno obliko poetičnega realizma.

(Franc Zalar)

Akad. slikarju Jožetu Trpinu je bila krajina podoba resničnosti, saj so na njegovih slikah tako oblike kot barve toliko resnične, da lahko gledalec vedno podoživlja lepoto, ki jo je avtor ujel na platno, medtem ko je hodil po naši deželi. Sicer se je ustavljal tudi po naših mestih in mestecih in upodabljal v njih zanimive detajle, vendar je – kot navdušen planinec – najraje slikal gorsko pokrajino alpskih vršacev, kjer se, kot pravi poet naših Julijcev dr. Julius Kugy, »v soncu nazobčani rob visoko zgoraj dotika modrih pragov nebeških prostorij«.

Jože Trpin je bil realist, vendar je podobo krajine poenostavljal in zajemal v svoji sliki predvsem bistvo razpoloženja, ki je bilo v slikarju in naravi v času, ko je slika nastajala.

(neznani kritik)

Ko gledam portrete, dejansko vidim pred seboj portretirance – oče je vedno zajel bistvene poteze, na njegovih slikah kraljujeta svetloba in senca. Opazoval sem ga, ko je portretiral. 15 minut je študiral za eno potezo ... Mogoče so portreti trdi, resni, temni ... Najraje je portretiral v živo, tako se je ves vživel v človeka, v njegovo notranjost. Slika moje mame je »nedokončana«, tako je sam rekel. Ampak portret mame bolj resničen ne more biti ...

Kako je znal uporabiti ostanke barv! Premešal jih je v nek nedoločen umazan ton in s »špohtlom« po dolgem premisleku na platno nanesel še zadnje poteze ... tam, kjer jih jaz sploh niti nisem mogel predvideti.

(Jožef Trpin, sin)